

Deníček CZECH SUBARU TEAMu za závodu

BUDAPEST – BAMAKO 2010

16. ledna – 1. etapa – Budapest (H) – Mantova (I) – 833 km – celkem v této etapě připravili pořadatelé 17 úkolů. Již tradičně čekal na závodníky pravý off road s větší částí geocaching úkolů ještě v Maďarsku. Etapa poté pokračovala především po silnicích přes Slovinsko a Itálii. Cestou jsme plnili další poměrně náročné úkoly, především z důvodu nejednoznačného překladu do angličtiny. Chybou (nebo záměrem ?) bylo v itineráři zaměněno pořadí dvou úkolů a tak bychom se v Itálii museli více než 200 km vracet, abychom splnili všechny úkoly. Nakonec tedy tento úkol vynecháváme, abychom se alespoň trochu vyspali. Přicházíme tak o 10 bodů, ale získáváme zkušenost – je lépe GPS souřadnice všech úkolů na daný den zadat do navigace hned po startu etapy. Do cíle dnešní etapy dorážíme kolem půlnoci. Následuje důsledná kontrola vozu, při které neshledáváme nic mimořádného. Jdeme spát před druhou hodinou ranní.

17. ledna – 2. etapa – Mantova (I) – Perpignan (F) – 900 km – vstáváme v 6 hodin, následuje rychlá snídaně, rozprava a na 8. hodinu je plánován start. Dle neoficiálních výsledků bychom měli být na 17. místě. Pro dnešní etapu byl stanoven časový limit 13 hodin. Čeká nás téměř 20 úkolů a tak nasazujeme tempo těsně pod hranicí, za kterou hrozí vyloučení ze soutěže. Daří se nám plnit téměř všechny úkoly, několik jich však raději vynecháváme, abychom stihli časový limit a tím získali bonusových 20 bodů. Neusínáme však dříve než včera a start další etapy je již v 5 hodin ráno ...

18. ledna – 3. etapa – Perpignan (F) – Almeria (S) – 1141 km – ve 4,30 hodin je rozprava – asi ani nemělo význam chodit spát. Nejdéle do 22 hod. dnes musíme být v cíli etapy, abychom stihli trajekt do Maroka. Časový limit, pro získání bonusových bodů je 14 hodin a čeká nás 16 úkolů. Navíc lze kolem Barcelony očekávat dopravní zácpu. Dnes není možné splnit všechny úkoly, každý team se bude muset během dne rozhodnout, které vynechá. Také my se nesnažíme splnit za každou cenu všechny úkoly. Nutné je stihnout trajekt a pokusit se získat 20 bodů za včasný příjezd do cíle etapy. 1141 km zvládneme s přesností 9 minut – při průjezdu cílem v Almerii nám na stopkách zbývá 9 minut do konce časového limitu. Během této etapy se nám již osvědčila velká nádrž – máme kapacitu je 250 litrů – neboť každá ušetřená minutka času je důležitá. Samozřejmě od počátku závodu „odbýváme“ především „osobní“ potřeby – k jídlu máme müsli tyčinky a sušené maso. Není čas ani koupit vodu a „na malou“ vybíháme z auta jen při zastávce, když plníme úkol – nevadí nám, že je to třeba i ve městě ☺. Já, jako navigátor zjišťuji, že z celého průjezdu Evropou jsem viděl jen itinerář a navigaci – učíme se. Učíme se nejen

systemu v této rally, navigaci, plnění úkolů, ale i maďarštině – některé zadání úkolů překládáme pro jistotu z „originálu“. Tak zítra z Afriky ...

19. ledna – 4. etapa – Nador – Merzouga – 671 km – ode dneška již vše v Maroku. V noci jsme toho opět příliš nenaspali – většinu noci jsme na trajektu vyřizovali formality nutné pro vstup do Maroka. Ne, že by byly tak náročné, ale když jsou na trajektu dva úředníci na cca 300 aut a úměrné množství osob, trávíme dlouhé hodiny ve frontě. Zdá se, že to nejnáročnější na této soutěži bude absence spánku. Ale opět na pár hodin nakonec usínáme. Po vylodění a dalších vstupních formalitách startujeme kolem 9. hodiny. Dnes jsme najeli více než 760 km a splnili většinu z 27 úkolů. Konečně jsme si užívali skutečný off road na kamenitých pistách a ve vyschlých řečištích. Projížděli jsme malými vesničkami téměř bez civilizace. Do cíle se dostáváme jako obvykle za tmy. Vzhledem k tomu, že zítra je start plánován až na 9. hod., ponecháváme kontrolu vozu až na ráno. Utahaní a nevyspalí se těšíme do spacáků.

20. ledna – 5. etapa – Merzouga – Merzouga – 300 km – stále nejsou k dispozici oficiální výsledky za evropskou část soutěže ani není jasno, jaké etapy jsou v Maroku připraveny. My vzhledem k předpokládanému resp. stále neoficiálnímu pořadí startujeme kolem 10. hod. ze 17. pozice. Hned cca 200 m za startem zapadáváme v měkkém saharském písku. No, nejsme jediní. Po rychlém vyproštění musíme podhustit pneumatiky. Jeden z domorodců nás obdaroval cennými radami, jak se chovat na tomto jemném povrchu a snažil se nás naučit, jak rozpoznat tvrdý podklad podle odstínu barvy písku – no jo, tomu se to mluví, když tam žije (on by taky na poprvé nejspíš nepřešel pražskou magistrálu bez úhony). Během několika málo kilometrů jsme si jízdu v dunách osvojili. Do konce etapy se nám již nepovedlo zapadnout – ba naopak jsme si jízdu doslova užívali. Naše maximální rychlost na tomto povrchu byla 123 km/hod. Subaru se v poušti chová až překvapivě skvěle. Nepříjemné překvapení přišlo za horizontem jedné z mnoha dun. Po skoku ze sedmi metrové duny jsme zapíchli celý předek a vlna písku nám šla až přes čelní sklo. Na štěstí vše důležité přežilo bez úhony, jen se zdržíme čištěním chladičů a vzduchového filtru od písku. Zbytek se pokusíme opravit až v cíli. Začíná nám být teplo – venkovní teplota je 32st.C, chvílemi se teploměr uvnitř vozu vyšplhá k 45 st. C. Najíždíme okolo 300km, opět jsme splnili převážnou většinu z 27 úkolů a do cíle se dostáváme krátce před patnáctou hodinou, čímž v pohodě stíháme pěti hodinový časový limit (stopky nám v cíli ukazují 4hod.52min. ☺). A dnes konečně máme k dispozici první oficiální průběžné výsledky – po 4. etapě jsme na 18. místě.

21. ledna – 6. etapa – Merzouga – Tinerhir – 370 km – vzhledem k tomu, že do této etapy startujeme až v 9,25 hod., dopřáváme si luxus posnídat – instantní kaše do

hrnečků je příjemná změna po müsli tyčinkách ☺. Dnešní etapa byla dle našeho názoru doposud nejnáročnější jak po technické, tak i po navigační stránce. Setkali jsme se snad s každým druhem terénu. Jezdili jsme jak v písečných dunách, tak po šterkových cestách, po kamenitých i prašných pistách, vyšplhali jsme do hor, překonali brody a třešinkou na dortu byla vyschlá koryta řek. Do cíle přijíždíme po vypršení 8 hodinového časového limitu. Důvodů je hned několik. Od drobných chybiček při tankování, přes odchylky v navigaci, po ztrátu výkonu motoru. Dnešní etapa byla opravdu náročná, ale hlavně prašná. Ke konci etapy jsme ztratili cca 40% výkonu motoru, neboť byl zanešený vzduchový filtr. Ale i tak jsme projeli všechny navigační body a splnili převážnou většinu zadaných úkolů. Po příjezdu do cíle zjišťujeme, že v bivaku je jen několik málo aut a většina posádek je ještě na trati. Máme zprávy o tom, že nějaké týmy již musely závod kvůli technickým problémům opustit a jsou již i první zranění. Po večerním servisu je Subaru v naprostém pořádku. My také a i přes vyčerpání se těšíme na zítra. Po 5. etapě jsme na 21. místě.

22. ledna – 7. etapa – Tinerhir – Mhamid – 340 km – dnes se startuje od 7 hodin. Samozřejmě je vždy hodinu před startem rozprava. Čeká nás 36 úkolů a časový limit 12 hod. To je přeci nádhera jen 340 km a limit 12 hod. ... Ale jak se ukazuje později, cca 95% této etapy vede těžkým horským terénem. Překonáváme nadmořskou výšku přes 2500 m. Chvillemi nám povrch a naše Subaru umožňují jet i více než 150 km/h, chvillemi se „plazíme“ pod 20 km/hod. Kamenité cesty s prudkým stoupáním střídají ještě prudší sjezdy. Následuje rovinka, kde si zas užíváme rychlosti. Dnes objevujeme naprostou krásu a rozmanitost přírody v Maroku. Vysoké hory střídá nádherná obrovská ozáza. Všude fanoušci, množství velbloudů, oslů, ovcí a koz. Záběry jaké známe z přenosů z Dakaru. Do cíle dojíždíme jako druzí. Je zde pouze Raid Adventure Team Slovakia 1. Úspěšně jsme splnili 33 úkolů a náš celkový čas byl 8 hodin 17 minut. Opět se nám donesly nepříjemné zprávy – dalších několik týmů opouští rally pro technické problémy. Naše Subaru je však stále ve výborné kondici a tak doufáme, že nás v pořádku doveze až do cíle.

23. ledna – 8. etapa – Mhamid – Assa – 610 km – v noci byly 3 st. C pod nulou. Terén je opět velmi rozmanitý. Po ujetí 191 km a přebrodění řeky máme první defekt. Při výměně pomáháme posádce Raid Adventure Team Slovakia II., který potřebuje vzduch z našeho kompresoru, aby mohli přetankovat palivo z přídatné nádrže. Následuje průjezd vyschlým solným jezerem. Zde se v roce 2007 jel Dakar. Do cíle přijíždíme v čase 11 hod. a 17 min. a tím opět získáváme bonusové body. I přes velkou obtížnost dnešní etapy se nám podařilo splnit kromě 2 úkolů všechny. Při kontrole vozu zjišťujeme poškozený levý

zadní tlumič. Zvedá se velký vítr, bivakem létají stany, všude oblaka písku. Výměna tlumiče se protahuje a tak se nestíháme ani navečeřet. Zalézáme do stanů a jdeme spát.

24. ledna – 9. etapa – Assa – Laayoune – 640 km – startujeme ze 17. Pozice v průběžném pořadí v 7,20 hod. podle pořadatelů do nejtěžší letošní etapy. Nepříjemné jsou kamenité cesty s velkými ostrými kameny, nekonečné přejezdy přes hory, přejíždíme řadu vyschlých řečišť a jezer, opět nás čekalo i několik brodů. Projíždíme krásnou oázou, vidíme veliké volně rostoucí kaktusy a potkáváme spoustu velbloudů. Bohužel na 210 km nám prasklo uložení pravého zadního ramene, které musíme hned opravit. Voláme o pomoc Radka Pelce a jeho Discovery. Ochotně nám slibuje pomoc. Opět se zvedá silný vítr, což nám znepríjemňuje práci – písek máme snad úplně všude. Před tím, než přijíždí se nám daří poškozené díly rozebrat a připravit na nutné svaření. Po více než 2 hodinách se Radek s Jirkou vrací se svařeným ramenem, vše v rychlosti montujeme zpět na auto a vyrážíme. Po ujetí několika desítek kilometrů dostáváme zprávu, že Raid Adventure Team Slovakia II prosí o pomoc. Posílají nám souřadnice se svou polohou a my, ač vyčerpáni, se vydáváme asi 90 km zpět, abychom jim pomohli. Časový limit dnes již stejně nestihneme. Po několika hodinách, kdy jsme pomáhali smíšené Slovensko–České posádce vyrážíme k cíli, od něhož nás dělí ještě více než 300 km (ovšem vzdušnou čarou ...). Dozvídáme se, že posádka slovenského Raid Adventure Teamu I. měla na rychlostní zkoušce těžkou nehodu a oba členi posádky jsou v nemocnici, přičemž Juraj Ulrich má s největší pravděpodobností zlomený obratel. S obavami očekáváme, co se dnes ještě přihodí. Ač je již pozdní večer, pokusíme se splnit ještě některé úkoly, abychom získali alespoň část cenných bodů. Aby toho nebylo málo, dochází nám palivo. Naštěstí objevujeme i takto pozdě otevřenou benzínku. Po dotankování projíždíme velmi nepříjemnou písečnou bouří, při které je velmi složitá orientace. Ve 3 hodiny ráno zastavujeme v „bistru“ u cesty, abychom si dali alespoň kávu – tak výborné kafe jsme snad ještě nikdy nepili. Do cíle etapy dorážíme po sedmé hodině ranní, tedy po cca 24 hodinách od chvíle, co jsme odstartovali. S úlevou zjišťujeme, že start další etapy je odložen na 13 hod. Tak se alespoň pár hodin vyspíme. Dostáváme informaci, že v této etapě ze závodu odstoupily další minimálně 3 teamy a po písečné bouři na Západní Sahaře začalo velmi silně pršet. Tak to byl tedy den ...

25. ledna – 10. etapa – Laayoune – Khanifiss – 209 km – na rozpravě před startem pořadatelé informují o další změně v následujících 4 etapách. Ve 13,45 hod. startujeme do krátké etapy, avšak s limitem 6 hod. Brzy zjišťujeme proč je limit nastaven takto. Všudypřítomné ostré kameny všechny nutí ke zvolnění. Kameny jsou zde i v dunách a i přes naší velkou opatrnost během několika kilometrů máme 2 defekty. Není nakonec

naše zásoba 5 ks rezervních kol nedostatečná ? Na chvíli nám zvedne náladu dlouhý průjezd po pláži, kde můžeme jet více než 130 km rychlostí. Další úkol nás čeká v doslova fascinujícím kaňonu a pak opět na kamenité cesty ☹. Do cíle se dostáváme před 20. hod. a daří se nám splnit časový limit. Po 9. etapě jsme i přes technické problémy na 18. místě.

26. ledna – 11. etapa – Khanifiss – Cap Draa – 360 km – startujeme v 9,00 hod. do etapy s časovým limitem 8 hod. Již od počátku terén umožňuje výrazně rychlejší tempo než v několika předchozích dnech. Naše nejvyšší rychlost dnes dosahovala 150 km/hod. a dařilo se nám i rychle plnit úkoly. Projížděli jsme opět nádhernou i když nehostinnou krajinou, jen párkrát nás zbrzdila stáda koz, oslů a velbloudů. Teplota v kabině nepřekročila 35 st. C a počasí se trochu zlepšilo – jen v podvečer spadlo pár kapek deště. Do cíle dorážíme 6 minut před uplynutím našeho časového limitu – to jsou nervy ... (ale už jsme si zvykli ☺). Večer v Tan Tanu se nám po kontrole vozu podařilo i opravit poškozený disk a jednu pneumatiku. Práci majitele místního pneuservisu bych Vám přál vidět – ač poměrně slušně vybavená dílna, tak na přezutí pneumatiky používá jen velkou palici. Ale když vidíme, jak s „ruským klíčem“ ☺ obratně zachází a že je pneumatika v mžiku vyměněna, druhý disk srovnán, tak se ani nedivíme, že techniku nepoužívá – prostě zlaté ručičky (a žádné směrnice EU ☺). Nyní máme tedy 3 rezervy a tak jsme opět klidnější.

27. ledna – 12. etapa – Cap Draa – Sidi Ifni – 250 km – startujeme před jedenáctou hodinou, dnešní časový limit je 9 hodin. Jak se zdá, od prvních kilometrů je to ideální etapa pro naše Subaru. Vede pro rychlých pistách, přes hory, 30 km jedeme po písečné pláži, kterou střídá kousek pláže oblázkové. Následují opět duny a poté bahno. Cestou míváme místní farmy, kaktusové plantáže, velká stáda ovcí i volně žijící velbloudy. Do 163. km jedeme skvěle, fakt pěkné svezení, skvělý čas, splněné všechny úkoly, bezproblémová navigace a předjíždíme řadu off roadů, které jsou pistách bez ostrého kamení výrazně pomalejší než naše Sůbo. Ale ... zlomené levé zadní rameno nás zastavuje. Jediný neoriginální díl – český pevnostní šroub o průměru 25 mm (jeden kus za 600 Kč). Co na to říci – jsme našťvaní, smutní. Ale opět nás „zachraňuje“ Radek s Tomem. Vymontované rameno máme za pár minut a vyhlížíme známé (již skoro naše asistenční ☺) Discovery. Daří se poměrně rychle nalézt dílnu se svářečkou, rameno opravujeme a pokračujeme. Bleskově se rozhodujeme vynechat poslední 4 úkoly a pokoušíme se stihnout limit, abychom byli bez penalizace. To je „palba“ ... Cílem projíždíme 2 minuty před vypršením našeho limitu. Jak by řekli místní „velkom, nou

problem, maj friend“ – to v Maroku slýcháme několikrát za den ☺. Škoda, že do konce rally zbývají již jen 2 etapy. Jak my, tak i naše Subaru máme dost sil a chuť závodit.

28. ledna – 13. etapa – Sidi Ifni – Tafraoute – 260 km – časový limit 7 hod., 23 úkolů. Start byl v 9 hod. Opět moc pěkná etapa, která prakticky celá vedla přes hory. Čekala na nás prudká stoupání a klesání, velmi technická trať, místy trial, kamenité, prašné i blátivé horské cesty. Krajina opět rychle měnila ráz. Chvilí jedeme územím s hojnou vegetací a za pár kilometrů nehostinnou pustinou bez vegetace. Dnes jsme opět mohli jet ve svižném tempu, dařilo se nám bez jakýchkoliv problémů plnit geocashing. Opět jsme stihli časový limit a získali tak další bonusové body. V cíli etapy jsme mezi prvními.

29. ledna – 14. etapa – Tafraoute Agadir – 203 km – časový limit je dnes 5 hodin se 14 úkoly. Pořadatelé jistě nechtějí v posledním dnu žádné dramatické změny v pořadí. Po startu v 7 hod. nás tedy čeká první část off roadová, kde je připravena většina z dnešních úkolů. Následuje prakticky jen přesun po silnici do Agadiru a cestou několik málo jednoduchých úkolů. Jak jinak než v limitu ☺ projíždíme cílem letošního ročníku Rally Budapest – Bamako. Máme za sebou naši první dálkovou rally v Africe, získali jsme řadu zkušeností a zážitků a ověřili si, že Subaru má na to být velmi zdatnou konkurencí např. i Mitsubishi z Hungaria Dakar Teamu. Od 17 hod. nás čeká závěrečný ceremoniál a tak o nás pár hodin neuslyšíte ☺.

A tak se, myslím, sluší nějaký závěr. Maroko je nádherná země a s úžasnou přírodou a velmi příjemnými lidmi, kam jistě musím vzít ženu, děti i našeho rodinného mazlíčka – Forestera na nějakou pořádnou akční off road dovolenou.

O cestě zpět jen velmi stručně. 30. ledna jsme se vydali (všechny 3 české posádky společně, tedy naše Subaru, „asistenční“ Discovery a mořské vody napité Terrano) na cestu zpět po nudné marocké dálnici – no vlastně nás až domů čekají už jen nudné dálnice. Odpoledne přijíždíme do Marrakeshe. Prý nesmíme nevidět místní trh. A tak zde přespíme. Trh mi připadá jak mraveniště. Hrozný chaos. Úzké uličky, strašná spousta lidí a do toho všudypřítomné a stáletroubící mopedy. Vzhledem k tomu, že jsme byli poslední dny prakticky mimo civilizaci, by mohli být ohleduplnější ☺. Asi bych dnes tu pražskou magistrálu také raději nepřecházel. Ale Marrakesh jistě stojí za to vidět. Ráno pokračujeme Gibraltar. Cestou se Discovery nevyhýbá defekt a Terrano vaří (jestli tohle auto dojede do Čech ...). Ne, že bych měl něco proti Nissanu, naopak. Ale žádnému dieselu mořská voda v sání asi moc nevoní a tenhle si loknul na pláži v 10. etapě pořádně. Subaru ? No, to víte, oba šrouby z Čech jsou již zavařeně a vyztužené, tak už nás čeká pouze Japonská spolehlivost. Abych nezapomněl – poslední den v Maroku jsme

si museli zpestřit nějakým off roadem. A tak když jsme v blízkosti dálnice viděli duny, byl hned další sjezd náš a šup do písku. Sůbo ve vyjetých kolejích bylo nízké a tak jsme poprvé použili kurtu, aby Discovery pomohlo. Po chvilce řádění v písku se k nám blíží nějaký člověk. Zjistíme, že jsme ve vojenském prostoru, který musíme opustit. Už jsme moc blízko k Evropě ... Tak tedy poslušně šup zpět na dálnici. Tedy napřed ještě nějaké foto a průjezd jezerem - musíme to přeci umýt, než vjedeme na asfalt ☺. Po drobných komplikacích při odbavení (všechna naše auta poslali celníci na skener) nestíháme již zaplacený trajekt. Do dalšího, který jede za 2 hodiny jsme se nevešli a po další hodině se konečně nalodíme...zpět do reality, do Evropy.

Dlužím konečné pořadí Czech Subaru Teamu. To jsme se na vyhlášení totiž nedozvěděli. Od Aleše Vaňka se z Čech se cestou zpět dozvídáme, že jsme nakonec obsadili pěkné 20. místo. Jsme moc spokojeni. Tak snad někde někdy příště zase se speciálem Subaru ☺. A laťku posuneme výš.